

Het Randstedelijk Mannenkoor
SPIJKENISSE

Deze maand is een slechte maand voor
koozangers !

RANDVERSCHIJNSELEN

Jaargang 25 - nummer 5 - 8 mei 2025

Correspondentieadres: Burg.
Bolwidtweg 12
3233 DM Oostvoorne
E-mailadres
Redactie
Tekstverwerking/Vormgeving
E-mail

secretariaat.hrm.2000@gmail.com
Ger Buitink en Roel Korpershoek
Ger Buitink
redactie.hrm@gmail.com

Bestuur Randstedelijk Mannenkoor

Voorzitter

Martin Ariaans
06-21884632
voorzitter.hrm.2025@gmail.com

Penningmeester

Hans van Son
06-46737049
boedha1958@gmail.com

Secretaris

Jan Willem Driesprong
06-12506837
secretariaat.hrm.2000@gmail.com

Comm. Activiteiten

Willem de Swart
06-30046870
deswartwillem47@gmail.com

Comm. PR

Cor Kreft
06-14274866
prcom.hrm@gmail.com

2^e Penningmeester

Cees Brobbel
0181-414279
cees.brobbel@hetnet.nl

Notulist

Jan Modderman
06-38599471
jmodderman53@gmail.com

Muziekcommissie

Arjan Breukhoven
010-4211882
info@arjanbreukhoven.nl

Robert Wilschut
06-40175621
rjwilschut@gmail.com

Arie van Sintmaartensdijk
0181-626184
jacomijntje46@gmail.com

Leo Molendijk
06-29434849
l.molendijk@kpnmail.nl

Cor Kreft
010-4383318
corkreft51@outlook.com

Koormeester

1^e Koormeester
Leo van Kooij
0181-213952
l.van.kooij@outlook.com

2^e Koormeester
Jan Willem Driesprong
06-12506837
secretariaat.hrm.2000@gmail.com

3^e Koormeester
Cor Kreft
010-4383318
corkreft51@outlook.com

Gastheren

1^e Tenoren
Leo Molendijk
06-29434849
l.molendijk@kpnmail.nl

2^e Tenoren
Cor Kreft
010-4383318
corkreft51@outlook.com

Baritons
Jan Modderman
06-38599471
jmodderman53@gmail.com

Bassen
Peter Spanjersberg
06-22935791
peter10021951@gmail.com

vervanger
vacant

vervanger
Cees Neuteboom
0181-620080
cetruneuteboom@outlook.com

vervanger
Ger Beikes
06-11300722
gerbeikes.hrm@gmail.com

vervanger
Peter Hoevenaars
0181-310807
pjhoevenaars@planet.nl

Diversen

Erelid: Ton Kooren, Ger Beikes en Koos Bouter

Repetities: Iedere donderdag om 19.30 uur in De Verbinding, Eikenlaan 2, 3203 BK Spijkenisse, 0181-610362

Contributie: € 23,00 per maand; over te maken per eerste van de maand op RABO bank nr.:
IBAN NL24 RABO 3160 3246 13 van Het Randstedelijk Mannenkoor te Spijkenisse.

Donateur worden? : Voor slechts € 50,00 per jaar kunt u het koor steunen. In ruil voor die steun krijgt u gratis 1x toegangskaart voor eigen concert naar keuze en 6 x per jaar het clubblad Randverschijselen. Betaling zie contributie.

Kledingbeheer: Cors Weijers, Maasboulevard 137, 3207 RL Spijkenisse Tel. 06-80131042
E-mail: cweijers@chello.nl

Kleding: **Formeel 1:** rood jasje, gilet, zwart overhemd, rode vlinderstrik (nieuw), rode pochet (nieuw), zwarte smokingbroek, zwarte sokken, zwarte schoenen.

Formeel 2: zwart smokingjasje,ivoorkleurig overhemd, zwarte smokingbroek, zwarte sokken, zwarte schoenen.

Formeel 3: crèmekleurig smokingjasje,ivoorkleurig overhemd, zwarte smokingbroek, zwarte sokken, zwarte schoenen.

Diversen : bij formeel 2 en 3 kunnen we gebruik maken van rode vlinderstrik/rode pochet (nieuw) of gestreepte vlinderstrik/pochet.

Website: www.randstedelijkmannenkoor.nl
E-mail: info@randstedelijkmannenkoor.nl

11

33

blz. 2-3	Colofon
blz. 4	Inhoudsopgave
blz. 5	Van de voorzitter
blz. 6-8	Van de redactie
blz. 9	Wie is er jarig
blz. 11-13	HRM versus The Passion
blz. 15-17	HRM te zien bij Linq Media
blz. 18-19	Klimmen Oscar klimmen
blz. 21	Column
blz. 22-30	Waarom niet nu(3)
blz. 31-32	De Bariton en de Hortensia
blz. 33-36	Ennio Morricone: De man die muziek liet spreken
blz. 37-38	Een zanger met hooikoorts

van de voorzitter

Als het concert van Witte Donderdag en het Herdenkings-Bevrijdingsconcert geweest zijn, dan ga je alweer heel voorzichtig aan de komende zomerperiode denken.

Ik moet dan ieder jaar weer denken aan de tekst van George Gershwin;

De eerste twee regels van het lied “Summertime” uit “Porgy and Bess”. Een geweldig gaaf lied, dat het gevoel weergeeft dat ik ieder jaar in de zomer weer krijg. We mogen weer lange wandelingen en fietstochten maken, zonder dat je dikke truien en jassen aan moet hebben.

Zo komt bij ons altijd weer de discussie op gang; waar gaan we dit jaar naar toe?

O ja, dat “waarnaartoe gaan” is voor ons bijna altijd een plekje ergens in Frankrijk.

Als je dochter in Frankrijk woont, alwaar zij samen met haar man een B&B runt, is het altijd wel bekend, waar onze vakantie zal beginnen en/of eindigen.

Normaal gesproken wordt de reis gepland met een caravan.

Maar helaas door omstandigheden hebben wij moeten besluiten deze caravan te verkopen.

Dat wordt dus een andere invulling van de vakantieperiode dan normaal.

Dus dan maar op zoek naar alternatieven. En die zijn er gelukkig genoeg te vinden.

Conclusie:

Dit jaar gaan beginnen met een weekje in de B&B, om vervolgens naar een chalet in de buurt van Lac d’Annecy te gaan.

We kijken er erg naar uit.

Ik wens jullie allemaal een heerlijke fijne zomer toe.

Martin Ariaans

Op donderdag 27 maart 2025 vond de jaarlijkse Algemene Ledenvergadering van Het Randstedelijk Mannenkoor plaats in de wijkgemeente De Verbinding. De opkomst was goed en de sfeer gemoedelijk.

Na de gebruikelijke agendapunten, waaronder het jaarverslag, de financiële verantwoording en de plannen voor het komende seizoen, was er speciale aandacht voor enkele bijzondere gebeurtenissen.

Allereerst werd Koos Bouter benoemd tot erelid van het koor, als blijk van waardering voor zijn jarenlange inzet en betrokkenheid werd door de voorzitter een oorkonde en het bekende flesje. Zijn toespraak was bescheiden maar warm en werd beloond met een welverdiend applaus van de aanwezige leden.

Ben Cornelissen ontbrak om zijn oorkonde voor 15 jaar trouwe dienst in ontvangst te nemen maar dat werd 2 weken later alsnog door de voorzitter uitgereikt.

Daarnaast werden negen leden gehuldigd vanwege hun 25-jarig lidmaatschap. Zij ontvingen uit handen van de voorzitter een speciaal aandenken. De voorzitter sprak zijn dank uit voor hun trouw en bijdrage aan het koor, waarna een applaus volgde van de overige aanwezigen. Niet alleen deze 9 leden ontvingen dit aandenken maar

natuurlijk ook de belangrijkste man van dit koor onze dirigent Arjan Breukhoven, die zeer verguld was met dit prachtige beeldje.

Onder aanvoering van Willem de Swart werd met hulp van Peter Hoevenaars en Wim Jansen vele koorleden voor hun hand en spandiensten tijdens concerten en overige activiteiten beloont met een zoete traktatie. Het uitreiken verliep een beetje chaotisch waardoor de redactiefotograaf niet alle mannen in beeld kreeg. Waarvoor excuses. Vanwege een regiefoutje kreeg Dick van der Poort zijn traktatie een week later

De vergadering werd afgesloten met een vooruitblik op de jubileumactiviteiten later dit jaar en toen was het tijd voor een kopje koffie of een andere versnapering.

Wat is er nog meer te lezen in deze uitgave? Genoeg afwisseling deze keer. Wederom heeft Cor Kreft weer zijn best gedaan om ons een inzage te geven van onze nationale trots De Holland Amerika Lijn.

Veel leesplezier!

Het volgende nummer verschijnt op 26 juni 2025
Inleveren kopij uiterlijk 15 juni 2025
Insturen naar: redactie.hrm@gmail.com

	wordt:	jaar:
11 mei	Ton Kooren	84
18 mei	Jan Heutink	73
25 mei	Gerrit Ponstein	77
30 mei	Arie van Sintmaartensdijk	82

Allemaal van harte gefeliciteerd en een fijne verjaardag toegewenst.

Bijzonder bericht van kennisgeving.

Het heeft Zijn Majesteit de Koning Willem Alexander behaagd ons koorlid Leo van Kooij te benoemen tot Lid in de Orde van Oranje Nassau.

Wij als koorleden, bestuur en dirigent feliciteren Leo met deze benoeming.

HRM versus The Passion

Op Witte Donderdag, 17 april 2025, werd het restaurant van verzorgingshuis Stuifakkers in Rockanje omgetoverd tot een sfeervolle concertzaal voor een bijzonder muzikaal evenement. Het Randstedelijk Mannenkoor, onder leiding van dirigent Arjan Breukhoven, verzorgde een indrukwekkend optreden dat de aanwezige senioren diep raakte. De avond werd extra speciaal door de bijdrage van de getalenteerde sopraan en multi-instrumentalist Rineke de Wit, die als soliste optrad.

Het Randstedelijk Mannenkoor, concurrerend deze avond met het TV spektakel The Passion, staat bekend om zijn veelzijdige repertoire dat varieert van populaire en klassieke liederen tot hoogtepunten uit bekende musicals, vaderlandse liederen, negrospirituals en geestelijke muziek. Deze diversiteit kwam ook tijdens dit concert tot uiting. Onder de bezielende leiding van Arjan Breukhoven brachten de zangers een reeks nummers ten gehore die het publiek ontroerden en inspireerden. Bijzonder indrukwekkend was de uitvoering van 'Amazing Grace', waarbij de harmonieuze samenzang

Voor kippenvelmomenten zorgde. Ook het geliefde 'Edelweiss' werd op schitterende wijze vertolkt, wat de aanwezigen zichtbaar ontroerde.

De avond kreeg een extra dimensie door de bijdrage van Rineke de Wit. Als veelzijdige muzikante, bekend als zangeres, hoboïst en pianist, wist zij met haar solistische optredens het publiek te betoveren. Haar warme sopraanstem en expressieve voordracht voegden een bijzondere kleur toe aan het concert.

Het nummer geschreven en gecomponeerd voor haar zoon Jonatan werd ademloos naar geluisterd. Rineke's passie voor muziek en haar vermogen om emoties over te brengen, maakten diepe indruk op de aanwezigen.

Het concert in Stuifakkers was niet alleen een muzikaal hoogtepunt, maar ook een moment van verbinding en samenzijn voor de bewoners en bezoekers. De muziek bracht herinneringen naar boven en creëerde een sfeer van warmte en geborgenheid. Het is duidelijk dat dergelijke evenementen van grote waarde zijn voor de gemeenschap, waarbij muziek dient als een brug tussen generaties en mensen met diverse achtergronden.

De organisatie van het concert verdient lof voor het samenbrengen van het Randstedelijk Mannenkoor en Rineke de Wit, twee muzikale grootheden die elkaar perfect aanvulden. De keuze van het repertoire, de kwaliteit van de uitvoeringen en de algehele sfeer maakten deze avond tot een onvergetelijke ervaring voor iedereen die aanwezig was.

Het succes van dit concert onderstreept het belang van culturele activiteiten binnen zorginstellingen. Muziek heeft de kracht om mensen te raken, herinneringen op te roepen en vreugde te brengen, ongeacht leeftijd of achtergrond. Het is te hopen dat dergelijke initiatieven in de toekomst vaker georganiseerd zullen worden, zodat nog meer mensen kunnen genieten van de verbindende kracht van muziek.

In conclusie was het Witte Donderdag-concert in Stuifakkers een prachtig voorbeeld van hoe muziek mensen samenbrengt en emoties losmaakt. Het Randstedelijk Mannenkoor en Rineke de Wit hebben met hun optredens niet alleen muzikaal vakmanschap getoond, maar ook de harten van het publiek veroverd. Een avond om nog lang met plezier aan terug te denken.

Ger Buitink.

HRM te zien bij LINQ Media

Niet bij RTL Boulevard, 1Vandaag, Shownieuws of bij de mannen van VI, maar LINQ Media, dat werd omroep om te vragen opnames te komen maken tijdens de koorrepetities, en wat interviews af te nemen voor een uitzending op de lokale televisie. Het leek ons als bestuur wel eens goed om via dit mediakanaal HRM wat meer kenbaar te maken in de regio.

Op 20 februari jl. zijn op uitnodiging van ons Marvin Don en Elaine Poldervaart van LINQ Media naar De Verbinding gekomen om te bespreken hoe de uitzending eruit zou moeten zien. Afsproken werd dat onze dirigent Arjan en onze nieuwbakken voorzitter Martin gingen vertellen, hoe zij het ervaren om dirigent te zijn van, en om voorzitter te zijn van HRM. Daarnaast werden kwamen ook twee koorleden van het eerste uur aan het woord, Leo van Kooij en Peter Hoevenaars.

De geïnterviewden kregen van te voren al de vragen toegestuurd zodat zij zich goed konden voorbereiden op het interview.

Donderdag 13 maart zouden de opnames gaan plaatsvinden. De interviews zouden voorafgaande aan de repetitie worden afgenomen.

Elaine en Marvin met de voorbereidingen

In de grote kerkzaal werden de vragen, afgevuurd door Elaine en opgenomen door Marvin, gesteld aan Arjan en Martin.

In een andere zaal vertelden Leo en Peter alles over het ontstaan HRM. Leo had o.a. een foto meegenomen van de eerste bestuurscommissie, en een krantenartikel met daarin een foto genomen tijdens een koorrepetitie toen nog in gebouw De Stede.

Het was inmiddels tijd geworden om te gaan beginnen aan de koorrepetitie. De koorleden hadden al plaatsgenomen, en na nog wat instructies over hoe de opnames gedaan zouden worden, begonnen we met ons eerste lied "Domine Salvum Vac".

Marvin had aangegeven om ook nog tijdens de pauze opnames te willen maken omdat het goed is, niet alleen tijdens de koorrepetitie opnames te maken, maar ook tijdens het koffiedrinken in de pauze. En aldus geschiede. De opnames zaten erop, en wij zouden later horen wanneer de uitzending zou plaatsvinden, en dat werd vrijdag 11 april om 17.00 uur, met nog herhalingen daarna.

Marvin en Elaine

De uitzending gezien te hebben, kunnen we toch wel spreken over een geslaagde presentatie van HRM op de lokale televisie van LINQ Media.

Dat het niet blijft bij deze eerste uitzending, komt omdat tijdens ons

Herdenking/Bevrijdingsconcert er ook nog opnames zullen worden gemaakt van ons optreden en de St.

Catharijnekkerk in Brielle. En ook deze opnames zullen te zien zijn bij LINQ Media. Wordt dus vervolgd.

Tot slot wil ik Marvin en Elaine bedanken voor hun medewerking om namens LINQ Media HRM een gezicht te geven op de lokale media.

Cor Kreft

“Klimmen, Oscar, KLIMMEN!”

Het was laat in de avond, en Richard Rodgers zat met zijn voorhoofd tegen de piano. Zijn vingers hingen moedeloos boven de toetsen, alsof ze zelf nog niet helemaal overtuigd waren van hun eigen talent.

“Oscar,” zuchtte hij. “Waarom moet er in elke musical een nummer zitten waar mensen van moeten janken?”

Oscar Hammerstein, half liggend op een fauteuil met een glas whisky in de hand, haalde nonchalant zijn schouders op. “Omdat tranen verkoopt, Richard. Tranen verkopen altijd.”

Rodgers zuchtte nog eens. Ze werkten aan *The Sound of Music*, en ze hadden een probleem: Moeder Overste moest Maria inspireren met een groots, hartverscheurend nummer. Een nummer dat kracht en moed uitstraalde. Een nummer dat mensen het gevoel gaf dat ze alles konden overwinnen.

“Maar moet het echt over bergen gaan?” vroeg Rodgers terwijl hij een paar akkoorden aansloeg. “Waarom niet iets over... een heuveltje? Iets vriendelijker. *Beklim een redelijke helling*, dat klinkt toch ook best bemoedigend?”

Hammerstein keek hem aan met de blik van een man die serieus overwoog zijn partner uit het raam te gooien. “Richard, luister. Het gaat niet om de topografie, het gaat om de symboliek! Een berg beklimmen is een metafoor voor doorzettingsvermogen. Voor het najagen van je dromen, hoe zwaar het ook is.”

Rodgers trok een wenkbrauw op. “Nou, dat klinkt als een hoop werk. Kunnen we niet iets doen met een kabelbaan?”

Hammerstein rolde met zijn ogen en sloeg zijn aantekeningenboekje open. “Luister, ik heb al een titel: *Climb Every Mountain*.”

Rodgers keek hem aan, nam een slok van zijn inmiddels lauwe koffie en zuchtte. “Prima. Maar ik waarschuw je, als iemand ooit zegt dat dit nummer te bombastisch is, ga jij dat uitleggen aan Moeder Overste.”

Hij zette zijn handen op de toetsen en begon te spelen. Na een paar maten keek Hammerstein op en knikte goedkeurend. “Dat is het, Richard. Dat is het.”

De rest is geschiedenis. Maar ergens, diep van binnen, bleef Rodgers ervan overtuigd dat *Beklim een redelijke helling* ook best een hit had kunnen worden.

Burt Ginkie. 🤔

Spijkennisse: Meer dan een Sluiproute naar Rotterdam

Er zijn van die plekken waar mensen neerbuigend over doen, zonder er ooit echt geweest te zijn. “Daar wil je niet dood gevonden worden,” zeggen ze dan, alsof de grond er giftig is en de lucht permanent grijs. Spijkennisse is zo’n plek die vaak onterecht dit soort commentaar krijgt.

Ja, Spijkennisse heeft zijn portie betonnen flats en een reputatie als slaapstad voor Rotterdamse forenzen. Maar wie verder kijkt dan de clichés, ontdekt een stad die leeft, groeit en zichzelf steeds opnieuw uitvindt.

Neem de Boekenberg, een architectonisch meesterwerk dat niet zou misstaan in een wereldstad. Een bibliotheek in de vorm van een glazen piramide, waar lezers tussen de boeken kunnen dwalen en waar de liefde voor kennis en cultuur tastbaar is. Geen grijze grauwheid hier, maar een plek die inspireert.

Of kijk naar de Oude Maas, waar de ondergaande zon de skyline van Spijkennisse in een gouden gloed zet en fietsers en wandelaars genieten van de natuur langs het water. En wie denkt dat Spijkennisse alleen maar bestaat uit hoogbouw, moet eens door de Bernisse struinen, waar dijkhuisjes en groen het decor vormen voor een rustige ontsnapping aan de drukte.

Dan is er nog de brug der bruggen, de Spijkennissebrug, die misschien niet de allure heeft van de Erasmusbrug, maar wel een iconisch herkenningspunt is. Wie hier ooit stil heeft gestaan voor een open brug, weet dat Spijkennisse letterlijk een plek is waar je de tijd even stilzet.

En de mensen? Die zijn zoals in elke stad: sommigen mopperen, maar de meesten houden van hun plek. Ze kennen hun burens, groeten op straat en werken hard, of dat nou in de havens van Rotterdam is of in een van de groeiende bedrijven binnen de stad.

Spijkennisse is geen grauwe tussenstop, maar een plek met een eigen karakter. Geen stad waar je niet dood gevonden wilt worden, maar een stad waar je goed kunt leven.

Waarom niet nu (3)

Geschiedenis van de Holland-Amerika Lijn

In de vorige editie van de Randverschijnselen sprak ik mijn bewondering uit die ik als kind had voor het passagiersschip het ss Rotterdam V.- Liggend aan de kade van de Wilhelmina pier, met zijn typerende grijze schoorstenen naast elkaar, en de gouden bies op de romp. In deze RV wat meer over de geschiedenis van dit schip.

En daarbij heb ik de dankbare hulp gekregen van de Vrienden van stoomschip ROTTERDAM. Ik vond op hun website dé informatie die ik nodig had om een mooi verhaal te schrijven over het SS Rotterdam V. En even los hiervan, is het bezoeken van deze site zeker de moeite waard.

Bij de bronvermelding onderaan vermeld ik het adres van de website.

Alvorens dit te doen heb ik de Vrienden benaderd met de vraag of – uiteraard met het gebruiken van bronvermelding – zij mij toestemming willen verlenen gebruik te mogen maken van deze informatie.

Ik kreeg van de voorzitter, de heer Klaas Krijnen, een vriendelijk antwoord terug met de mededeling dat ik toestemming kreeg om deze informatie te gebruiken.

Historie van het ss Rotterdam

Tewaterlating ss Rotterdam op 13 september 1958

foto J. Groeneveld

Met een helder uitgesproken “ik geef u de naam Rotterdam en wens u behouden vaart”, doopte HM Koningin Juliana op 13 september 1958 de nieuwe trots van de Nederlandse koopvaardijvloot, waarna het stoomschip onder massale belangstelling van stapel liep bij de Rotterdamsche Droogdok Maatschappij (RDM).

Een klein jaar later, op donderdag 3 september 1959, vertrok het ss Rotterdam voor het eerst uit de haven van Rotterdam met bestemming New York. Onder de genodigden bevond zich de toenmalige Kroonprinses Beatrix. Het schip werd gepresenteerd met de slogan “Het schip van morgen ... reeds vandaag!”. In een periode van bijna vier jaar tussen opdrachtverlening aan de Rotterdamsche Droogdok Maatschappij en overdracht aan de Holland-Amerika Lijn ontstond het grootste passagiersschip dat ooit in Nederland werd gebouwd. Het had een vooruitstrevend ontwerp. Vele gerenommeerde architecten en kunstenaars hebben meegewerkt aan de inrichting van het schip, waardoor het ook een drijvend kunstwerk is.

Op 6 oktober 1971 vertrok het ss Rotterdam voor zijn laatste trans-Atlantische overtocht uit de thuishaven. Sindsdien maakte het schip uitsluitend cruises, waaronder enkele tientallen wereldreizen. Het schip bleef opmerkelijk bij de tijd. Er hoefden maar weinig ruimten te worden aangepast. De passagiers bleven komen, velen bij herhaling.

New York was jarenlang het vertrekpunt voor cruises naar het Caribisch gebied, de Bahama's, Nassau en de wereldreizen. De foto hieronder is genomen aan het eind van de wereldreis bij vertrek uit New York op 11 april 1993 (foto Klaas Krijnen)

Het ss Rotterdam heeft ruim 38 jaar zeer succesvol onder Nederlandse vlag en onder haar oorspronkelijke naam gevaren voor de Holland Amerika Lijn. Sinds 1973 presenteerde de rederij zich achtereenvolgens als Holland America Cruises en later als Holland America Line. Het ss Rotterdam bleef het vlaggenschip. In 1989 is de Holland America Line eigendom geworden van de Carnival Cruise Corporation. In 1997 is het ss Rotterdam vervangen door een nieuw schip met dezelfde naam, maar met een geheel andere stijl. De gemeente Rotterdam ondernam in 1997 vergeefse pogingen om de Rotterdam uit 1959 naar Nederland te halen.

Het schip bracht vele seizoenen door in Alaska

Na het laatste Alaska-seizoen passeerde het ss Rotterdam in september 1997 voor de laatste maal het Panamakanaal

Varen als Rembrandt voor Premier Cruises

Het schip werd in 1997 gekocht door de Amerikaanse rederij Premier Cruises, die het de naam “Rembrandt” gaf. Onder deze naam bezocht het schip van 26 tot 28 oktober 1998 na 27 jaar nog éénmaal de Wilhelminakade te Rotterdam.

Vertrek uit Rotterdam op 28 oktober 1998 foto Jan-Willem Koene

Helaas kwam Premier Cruises na drie jaar in financiële moeilijkheden en werd het ss Rembrandt uit de vaart genomen. Vanaf september 2000 lag het schip afgemeerd in Freeport op de Bahama's. Lange tijd was de toekomst onzeker. Diverse plannen passeerden de revue. Onder meer was er het plan om het schip in Amsterdam af te meren voor gebruik als hotel en cultureel centrum. Er gebeurde echter niets en de kans dat het schip verkocht zou worden voor sloop werd met de dag groter. Een aantal liefhebbers van het schip richtte daarom in 2001 de Stichting behoud stoomschip Rotterdam op die zich sinds 2009 presenteert als Vrienden van stoomschip Rotterdam.

In mei 2003 is het ss Rotterdam aangekocht door de ss Rotterdam B.V., een onderdeel van het RDM-concern. Hierdoor is sloop van het schip voorkomen. Op 17 juni 2004 vertrok het schip achter een sleepboot uit Freeport naar Gibraltar, waar het op 12 juli 2004 arriveerde bij de Cammell Laird werf voor asbestsanering en verdere werkzaamheden. De beoogde werkzaamheden werden echter maar voor een deel in Gibraltar uitgevoerd.

Aangekomen in Gibraltar op 12 juli 2004 foto Klaas Krijnen

Door het faillissement van de ss Rotterdam B.V. in het najaar van 2004 kwam deze onderneming en dus ook het schip in handen van het Havenbedrijf Rotterdam. Dat wilde zo snel mogelijk van het schip af. Op 7 december 2004 is het faillissement uitgesproken van de ss Rotterdam BV. Vervolgens begon Havenbedrijf Rotterdam op 16 december 2004 onderhandelingen met Hotel Cruiseship Operations 2 (HCO2), die het schip in de Maashaven wilde exploiteren als hotel, restaurant en casino. In april 2005 maakte HCO2 bekend

dat het alle asbest uit het schip wilde verwijderen. De voorbereiding daarvan maakte duidelijk dat dat niet betaalbaar was. Op 15 juni 2005 maakte HCO2 bekend zich terug te trekken. Vervolgens hebben Woonbron en Eurobalance BV besloten het schip te kopen en onder te brengen in de nieuwe onderneming De Rotterdam B.V. Op 30 juni 2005 werd bekend gemaakt dat deze onderneming het schip asbestveilig liet maken en een dokbeurt liet geven.

In droogdok in Cadiz in januari 2006 foto Klaas Krijnen

Na de dokbeurt bij de Navantia werf in Cadiz in december 2005 en januari 2006 is het schip naar Gdansk in Polen gesleept voor verdere werkzaamheden. Het bleek echter niet mogelijk in Gdansk aan het schip te werken. Eind augustus 2006 vertrok het schip achter een sleepboot naar het Duitse Wilhelmshaven waar het op 2 september 2006 aankwam.

Aankomst in Wilhelmshaven op 2 september 2006 foto Klaas Krijnen

Op 4 augustus 2008 kwam het schip aan in Nederland om te worden afgebouwd. Het kreeg een riante ligplaats in de Maashaven bij Katendrecht waar het op 30 januari 2009 permanent werd afgemeerd aan diep in de bodem van de haven verankerde spudpalen. Hierdoor kan het schip met de getijden op en neer gaan. Het kan niet meer zelfstandig varen.

foto's aan het begin van de avond genomen door Dick van Nerum.

foto gemaakt door Hans Hoffmann op 15 juni 2024

Op 15 februari 2010 is het schip in gebruik genomen voor rondleidingen, congressen en verhuur van vergaderruimten. Ook zijn er 250 hotelkamers, een winkel, twee restaurants en bars aan boord. In juni 2013 nam WestCord Hotels het schip over als eigenaar en exploitant.

De Vrienden beheren diverse museumruimten aan boord en zijn actief voor herstel en behoud van de authenticiteit.

Dit was dan het verhaal van het ss Rotterdam V. Het schip waar ik stiekem voor van huis liep eind jaren 50. Ik wens jullie veel leesplezier.

Ik wil de Vrienden van stoomschip Rotterdam danken voor het gebruik van de informatie afkomstig van hun website.

Cor Kreft

www.stoomschiprotterdam.nl

“De Bariton en de Hortensia

Hubert van Dam was een man van stem. Niet zomaar een stem – nee, een bariton met de diepte van een Middeleeuwse waterput. Hij had zich jarenlang opgeleid in de nobele kunst van het galmen in godshuizen en overgoten concertzalen. Maar sinds zijn pensioen beperkte zijn publiek zich tot het kerkkoor, zijn kat (die permanent onder de bank leefde), en zijn balkonplant.

MATHILDE.

Een hortensia met een licht snobistisch aura. Blauw, grootbloemig, en altijd perfect geföhnd door de wind. Hubert had haar ooit voor €14,95 gekocht bij het tuincentrum in een vlaag van impuls en eenzaamheid. Sindsdien stond ze op zijn balkon en gaf ze hem dagelijks het gevoel minder charismatisch te zijn dan een hydrangea.

“Waarom kijk je zo zelfgenoegzaam, Mathilde?” mopperde Hubert op een winderige woensdag terwijl hij vocalises oefende in zijn ochtendjas. “Ik zwoeg op ademsteun en

klankplaatsing, terwijl jij gewoon... bloeit. Zonder applaus, zonder moeite, en tóch sta je in de Instagram-stories van drie burenen.”

Mathilde antwoordde zoals planten dat doen: met een licht trillend blaadje en het onmiskenbare gevoel dat ze hem niet serieus nam.

Maar op een dag – het moet gezegd worden: Hubert had die ochtend iets te veel keelsiroop op basis van salie en goedkope cognac genomen – sprak de hortensia terug.

“Ach Hubert,” fluisterde Mathilde met de zelfverzekerdheid van een coachingsguru op retraite in Toscane. “Jij zingt om gehoord te worden. Ik bloei omdat ik besta.”

Hubert verstijfde. Hij had zijn hele leven gewacht op erkenning, op een zingende ovatie, op een duet met iemand die hem werkelijk begreep – en nu kwam dat moment, niet van een mens, niet van een maestro, maar van een bloempotplant.

“Maar... ik studeerde aan het conservatorium!”

“En ik heb de regen nodig,” snoof Mathilde. “Kijk ons – jij in je kamerjas, ik in mijn chlorofyl. We zijn beiden theater. Jij voor de aandacht, ik voor de esthetiek.”

De kat gromde onder de bank.

De burenen applaudisseerden. Voor de plant.

En Hubert? Die schreef zich die avond in voor een cursus bloemschikken. Want als je ze niet kunt verslaan, dan kun je ze maar beter leren arrangeren.

Burt Ginkie

Er zijn componisten die films voorzien van muziek. En er zijn componisten die films veranderen in legendes. Ennio Morricone was zonder twijfel één van die laatsten. Zijn werk was niet zomaar een soundtrack - het was een tweede stem van het beeld, een onzichtbare hoofdrolspeler die emoties aanwakkerde, herinneringen vastlegde en scènes voor eeuwig in het collectieve geheugen verankerde.

De Jongen uit Rome

Ennio Morricone werd geboren op 10 november 1928 in Rome. De zoon van Mario Morricone, een trompettist, groeide op in een huis waar muziek aan de orde van de dag was. Al op jonge leeftijd leerde hij verschillende instrumenten bespelen en schreef hij zijn eerste composities toen hij pas zes was. Zijn talent bleef niet onopgemerkt, en Morricone werd toegelaten tot het conservatorium van Santa Cecilia, waar hij onder meer trompet, compositie en orkestratie studeerde.

Wat hem vanaf het begin onderscheidde, was zijn vermogen om traditionele muziekstijlen te combineren met experimentele geluiden. Hij kon met dezelfde vanzelfsprekendheid een klassieke symfonie schrijven als een modern, avant-gardistisch werk vol onverwachte klanken.

De Doorbraak: De Spaghettiwestern

Hoewel Morricone al in de jaren vijftig actief was als arrangeur en componist voor theater, radio en televisie, brak hij internationaal door dankzij een samenwerking die filmgeschiedenis zou schrijven: die met

regisseur Sergio Leone, een oude schoolvriend.

Hun eerste grote succes was A Fistful of Dollars (1964), de eerste van de zogeheten 'Dollars-trilogie'. Morricone brak met alle tradities van de klassieke westernmuziek. In plaats van grootse orkestrale stukken koos hij voor een gedurfde mix van mondharmonica's, gitaren, fluit, koorzang, klokkenspel en zelfs gewerschoten. Zijn muziek gaf de film een unieke sfeer van spanning en melancholie.

De trilogie - bestaande uit A Fistful of Dollars, For a Few Dollars More en The Good, the Bad and the Ugly - werd legendarisch, en Morricone's muziek iconisch. Het fluitthema van The Good, the Bad and the Ugly, met zijn herkenbare 'Ah-ee-ah-ee-ah', behoort tot de meest herkenbare melodieën ter wereld.

Een Meester van de Emotie

Wat Ennio Morricone uitzonderlijk maakte, was zijn vermogen om met een paar noten een gevoel van weemoed, dreiging of verlangen op te roepen. Zijn muziek was zelden louter achtergrond - het vertelde een verhaal. Films als Once Upon a Time in the West en Once Upon a Time in America zijn haast niet los te denken van de weergalozе klanken die Morricone erbij schreef.

Zijn samenwerking met Leone bleef één van de meest vruchtbare uit de filmgeschiedenis. Maar Morricone werkte in zijn lange carrière met talloze gerenommeerde regisseurs: Bernardo Bertolucci, Pier Paolo Pasolini, Brian De Palma, John Carpenter, en later Quentin Tarantino. Stuk voor stuk werden hun films verrijkt door Morricone's muzikale handtekening.

Bijzonder was ook zijn werk voor *The Mission* (1986), waarin hij klassieke orkestratie, religieuze koorzang en Zuid-Amerikaanse invloeden samenbracht tot een betoverende soundtrack. Het stuk *Gabriel's Oboe* wordt nog altijd wereldwijd uitgevoerd en is uitgegroeid tot een van zijn meest geliefde composities.

Erkenning en Oeuvre

Ondanks zijn immense invloed en populariteit duurde het lang voordat Hollywood Morricone officieel bekroonde. Hij werd meerdere keren genomineerd voor een Oscar, maar pas in 2007 ontving hij een ere-Oscar voor zijn gehele carrière. Het publiek gaf hem een staande ovatie, en Morricone, zichtbaar geëmotioneerd, droeg de prijs op aan zijn vrouw Maria, met wie hij meer dan zestig jaar samen was.

In 2016 kreeg hij alsnog zijn competitieve Oscar, voor de muziek van Quentin Tarantino's *The Hateful Eight*. Op 87-jarige leeftijd leverde Morricone een duistere, intense soundtrack af die de film een beklemmende sfeer gaf. Het leverde hem niet alleen de Academy Award op, maar ook een Golden Globe en een BAFTA.

Over zijn hele loopbaan componeerde Morricone meer dan 500 soundtracks, variërend van grote Hollywoodproducties tot obscure Italiaanse genrefilms, en daarnaast honderden concertwerken. Zijn invloed is terug te horen in de muziek van hedendaagse componisten, pop- en rockartiesten en zelfs hiphop-producers.

De Onsterfelijke Klank

Wat Ennio Morricone uniek maakte, was zijn vermogen om genres te overstijgen. Hij kon even gemakkelijk een liefdesscène inkleuren als een gewelddadige confrontatie, en zijn muziek wist altijd het onzegbare in een film uit te drukken. Hij hield ervan om met klank te verrassen, door onverwachte instrumenten te gebruiken of menselijke stemmen als ritmisch of atmosferisch element in te zetten.

Tot op hoge leeftijd bleef Morricone actief. Zijn laatste tournees, waarmee hij wereldwijd voor uitverkochte zalen speelde, bewezen dat zijn muziek generaties wist te verbinden. Overal klonk hetzelfde gevoel van ontzag en ontroering wanneer de eerste noten van The Ecstasy of Gold of Gabriel's Oboe weerklonken.

Op 6 juli 2020 overleed Ennio Morricone in Rome, 91 jaar oud. Hij liet een oeuvre na dat groter is dan de filmgeschiedenis zelf - een muzikale erfenis die blijft klinken, ongeacht de tijd.

Epiloog

Ennio Morricone was geen componist die de muziek bij een film schreef. Hij was een verhalenverteller die noten gebruikte in plaats van woorden. Zijn werk maakte van cinema een totaalervaring, waarbij beeld en geluid samensmolten tot iets dat groter was dan de som der delen.

Voor wie ooit zijn melodieën hoorde, blijft zijn muziek een soundtrack bij het leven zelf. En zolang films gemaakt worden en verhalen verteld, zal de klank van Ennio Morricone blijven nagalmen.

Burt Ginkie

Een Zanger met Hooikoorts

Het was een prachtige lentedag toen het plaatselijke Mannenkoor optrad in de openlucht bij de plaatselijke muziektent. De zon scheen, de vogels floten, en de bloesems hingen zwaar aan de bomen. Voor het publiek een idyllisch tafereel. Voor koorlid Henk van Dijk echter het begin van een muzikaal drama.

Henk, een betrouwbare bariton en al jaren vaste waarde bij het koor, had één zwakke plek: hooikoorts. En helaas, die dag stonden de pollen in de lucht op standje orkaan.

Het concert begon voortvarend. Het koor zette stevig in met een klassiek werk, maar nog voor de eerste coupletten voorbij waren, voelde Henk het al kriebelen. Eerst in zijn neus, toen in zijn keel. Hij probeerde het weg te slikken, te

negeren, maar bij het inzetten van het tweede lied ontsnapte er tot zijn schrik een luid *hatsjie!* — precies in de pauze tussen twee zinnen. Het publiek dacht even dat het bij het stuk hoorde en klapte zelfs enthousiast.

Henk, blozend als een tomaat, probeerde zich te herpakken. Maar hoe mooier de koorklanken, hoe heftiger de niesaanvallen. Zijn zakdoek was binnen een kwartier doorweekt en de dirigent begon nerveus achterom te kijken bij elke uithaal.

Bij het slotnummer, een gevoelige ballade over de lente, moest Henk alles op alles zetten. Hij zong dapper door, tranende ogen en rode neus ten spijt. Zijn laatste nies wist hij op heroïsche wijze precies te timen tijdens een dramatische pauze van het orkest. Het publiek was diep onder de indruk van de emotionele lading die hij volgens hen in zijn solo had gelegd.

Na afloop feliciteerde men hem met zijn “doorleefde vertolking”. Niemand wist dat het geen artistieke expressie was, maar een combinatie van pollen, pech en pure overleving.

Sindsdien staat Henk bekend als *De Niesende Bariton*, en wordt het openluchtconcert standaard voorzien van een doos tissues naast zijn stoel.

Burt Ginkie.

Agenda

Donderdag	3 juli 2025	Zomeravondconcert in De Verbinding	20:00 uur
Donderdag	4 sep 2025	Brugge (België) St. Salvatorkathedraal Middagconcert Het Randstedelijk Mannenkoor olv. Arjan Breukhoven Matthijs Breukhoven, orgel	15:00 uur
Donderdag	4 sep 2025	Ieper (België) Menenpoort Het Randstedelijk Mannenkoor olv. Arjan Breukhoven zingt bij de Herdenkingsplechtigheid	20:00 uur
Vrijdag	5 sep 2025	Gent (België) St. Baafskathedraal Middagconcert Het Randstedelijk Mannenkoor olv. Arjan Breukhoven Matthijs Breukhoven, orgel	15:30 uur
Donderdag	18 dec 2025	Brielle Grote of St. Catharijnekkerk Kerstconcert mmv Het Randstedelijk Mannenkoor olv Arjan Breukhoven	20:00 uur

Wist U dat...?

Het mannenkoor repeteert op donderdagavond in De Verbinding, Eikenlaan 2, 3203 BK Spijkenisse. Er wordt gerepeteerd van 19:30 uur tot 21:45 uur.